- सः ग्रामनेच बावजीः। ज्ञानरं कारवेसत्र पूज्यानयः चित्रक्षाम् । प्रभातं स्त्रपनं ज्ञाला तङ्गकानाञ्च भोज-नम् । रखंग्रोभासमार्युक्तं भगवत्ये निवृद्येत्" !

रक्षमञ्जीवनं भविष्योत्तरे "शुक्रपन्न तु माध्यक्ष प्रख्यामांमन्त्र-यत् व्हडी । स्नामं एकति लैः सार्वः नदाभावे त स्नामः चित्। विमले समिले राजन् ! विभिन्नद् वर्णधर्मतः। देशदीन पूजविला त नला स्टबांबयं ततः। सूर्याः बस्यक् नम्क्च प्रणध्याचतेः ग्रुभैः । खानत्य भानं पत्रात् पञ्च यत्रांच निवंपेत्। संभी न्याति विश्वत्यांच बाबउद्वान्त्रितान् खयम् । विद्यमाने दिनेऽश्रोयाद्वाग-बतकी खवाजितम्। रासी विष्यं समास्रव विधित्रं बेटपारगम्। संपूज्य नियमं कुर्योत् स्वयं नाधाय चेति । सप्तस्यान्तु निराष्ट्रारा भूत्वा भोगविद्यातिः। भक्त्री उष्टर्या जगचेन निविद्यं तल में कुर !। इत्यु भाव अधने ह ! तीय तीवेषु निचित्त । तती वि-चन्त्री तं विग्रं खमेज्ञूमी जितिन्द्रियः। ततः प्रातः मस्त्याय कतावयाः गुचिनेरः । कार्यिता रचं दिवां किंद्विणीजानमानिनम् । स्पीपस्तरस्युक्तं रहीः मबांक्वांचित्रम्। काचनं राजतञ्जाच इयसार्याः संयुक्षम् । तता मध्याष्ट्रसमये कतस्त्रानादिको प्रती । चतीव्यं ग्वीच्यमाचास्त् पाष्युकालापव्जितस् । सीर-

कृतं जपन् प्राज्ञः समागच्चेत् समावयस् । रष्टाञ्च भ्रमीयतं भविष्यपुर कैमाचे साधि सङ्गादेव ! मिते पर्ने जिठान्द्रयः । षष्ट्रास्योवितो भूता गञ्जुक्योपः डारके:। पूर्वायत्व। दिनकरं राखी तकायतः खपेत्। विवयस्य अभव्यां भक्त्या भातुं उमचेवेत् । ब्राष्ट्राणानु भानवेद्वत्रा वित्रयाद्ये विवजयत्। खय्डवेट मेदिनैच तके जागुड़पृपकेः। प्रथमं वत्यरे पूर्वे सप्तस्यां कारवेह क्षाः। देवदेवसा वै सामां पूर्वक्रिविधमा अधा।" प्रवीतः विधिना नानातिचिपकर्यव्यितरच्यात्राविधि-नखधः। "लच्छ्याटं व्रतं कृष्योद्र्याक्दं रिव तथा। पाये द्वञ्चत्रा जगद्यार्थं स वाति पर्मा गतिस्। अर्तीयायामेकभन्ने चतुर्थ्यां नन्तस्त्र्यते । श्रयाश्वितन्तु पख्यां वड्याञ्चीव उपोधितः। सप्तस्यां पारचं क्यात् उदा रैमं रचे व्यितम्। प्तियिता च विविता भृत्त्या-देवं शिलोचनम्। सीवयंन्तु रयं कला तामग्राको परिस्थितमः। रवमध्ये न्यसंदृष्यीम प्विनं मिष भिभपयुं।

रमाजिराज्जत स्कल्द्षः "शक्तवर्षे लयोदकां स्निव क्यों च सत्ता!। तिरातं व्रतसंह्या मन्त्रा ता कटली शुमाम् । स्नाला चैत्र शुचिर्मत्वा व्रती विश्वी-द्बह्रदकेः । छत्रेण वेट्डेब्रुल्या गन्वपुष्य।दि दापवेत् । रात्नी कुर्वीत नक्षं च खबटमें समाहितः। तथैव कद्भीष्टच नित्यमेव प्रमेचयेत्। च्यैष्टं माधि 'ततः माथ दादुश्याश्चेव स्वत !। नदां वाथ कड़ाने वा चिकं संपूज्य चाचतैः। माला च पूजयेसन्दिस्मा-देडार्डधारिचम्। एकभन्नं ततः क्रस्या नियमं कार-बेर वते। भाव्यो उच्च तिदिन लङ्का सम्यगिदा सरः नरीम्। त्वत्मसादात् वृतं मेऽस्तु निर्विच्चेन सहेक्षरः।। रस्थायाः स्वीयक्तं कता विचित्रञ्च सुनोभनम्। रमाया निकटे स्थिता गीतवाद्यसम्बतम्। सगडपं कारयेत्रत्र पुष्पमाचाविभू वितम्। वितानेन च ४ गुक्त ववंशोभावमन्त्रम्। मध्ये कुनीत कट्नी पाल व्यादि संतयुताम्। राज्ञतीं शीमनाकारां जातकपफना-चिताम्। वस्तयुरमनतो दद्यात् स्वांबङ्गारभूभिताम् । रविवृतं भविष्युषु० "माधनाधि ससुदाक्तस्तिसन्य" यो। च्य-द्रविभ् । भदेत् भाषामासिकं पुग्यं मासनैव न संगयः"। रयकस्याचिनीस्तीयात्रत प्रह्मपुरः वन्याम्। प्रवस्त्राधि तृतीयां पापनाभनीस् । रसक्त्यः खिनीसेतां पुरा-कल्पविदो विदुः। माधनासे त कम्माच तृतीयां शु-क्रणचतः √ प्रातगेळ्ने पदसा तिलैः मानं समाच-रेत्। माण्येनाधुना देवीं तथैनेसुर्भेन च । सन्धी-दक्षेत च पुतः पूजनं बुद्ध्वित ये। टिच्चियाङ्गानि सम्बन्ध ततो वामानि एकयेव । "सनेन विधिना देशी मासि मासि सदा चेयेत्। जवणं वर्जयेकाचे फाख-शुने च गुड़ पुन्। तवराजं तथा देशे वर्ज्य बु मधु माधने। पानकं क्ये हमाचे त तवार दणाई च जीर-कम् । जावची वर्जवेत चीरं दिच भादूपरे तथः। धतमाश्वयुक्ते तहदूकी यज्यीय सर्जिका"। जर्जे, का-ति के। खांजका, रमाचा चीने शिखरिकातिय-सिदा। 'धान्यकं मार्गयीचे हा यौचे बन्द्रांय जकरा ! ब्रताली कर्क पुर्यमितेषां माधि द्वास व । द्वादिः

कालवेकायां भक्तायाः य संयुद्धः ।

राधवद्दादशीव्रतं धरणीव्रते ('क्वीतमानेकि वसेन मंनत्यप्र
विधिना नरीः । अर्थवेत् पर्म देवं पुष्पिनांगियिः

राभैः । नभाराधवानेक्वृक्षा पादौ पूर्वः अमर्थवेत् । एवः